

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Daniela Hudáka a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Gabriely Šimonovej na neverejnom zasadnutí konanom 3. marca 2015 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **L. P.** pre obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 5/2014, z 24. februára 2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. por. **z r u š u j e** sa uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku ohľadne predĺženia lehoty trvania väzby.

Podľa § 76 ods. 3 Tr. por. **lehota trvania väzby u obvineného L. P., nar. X., t.č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica sa p r e d l ť u j e do 29. apríla 2015.**

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 5/2014, z 24. februára 2015 o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby a návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty trvania väzby rozhodol tak, že

I. Podľa § 76 ods. 3 Trestného poriadku **lehota trvania väzby u obvineného L. P., nar. X., t.č. v ÚVV Banská Bystrica, sa p r e d l ť u j e do 29. júna 2015.**

II. Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného L. P. o prepustenie z väzby **sa z a m i e t a.**

III. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným L. P. **sa n e u k l a d á.**

Proti uzneseniu prvostupňového súdu podal riadne, včas sťažnosť obvinený. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že je toho názoru, že postupom Okresného súdu Košice I resp. Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica došlo k porušeniu čl. 17 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré popri práve byť vo väzbe len zo zákonných dôvodov a na základe rozhodnutia sudcu alebo súdu, obsahuje aj právo podať návrh na konanie, v ktorom by súd neodkladne a urýchlene rozhodol o zákonnosti väzby a nariadil prepustenie, ak je táto nezákonná. Od doručenia žiadosti o prepustenie väzby Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (30. december 2014) až po rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (24. február 2015) uplynulo 56 dní. Je neúmerne dlhé trvanie rozhodovania o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby na slobodu zásadným zásahom do práva na osobnú slobodu zaručeného v čl. 17 ods. 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky.

Ďalšou skutočnosťou, ktorú musí podrobiť sťažnostný súd prieskumu z hľadiska zákonnosti postupu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I resp. Špecializovaného trestného súdu, je konanie, ktorým bola žiadosť oboma súdmi postupovaná v čase od podania prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dňa 09. januára 2015 na Okresný súd Košice I až do rozhodnutia o tejto sťažnosti sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica dňa 24. februára 2015.

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I nepostupoval v súlade so zákonom, nakoľko pokiaľ namietal svoju príslušnosť, mal o tom rozhodnúť uznesením. Rovnako nepostupoval správne ani Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, keď prípisom zo dňa 23. januára 2015 žiadosť obvineného L. P. o prepustenie z väzby na slobodu vrátil späť na rozhodnutie Okresnému súdu Košice I bez toho, aby o svojej nepríslušnosti zákonným spôsobom rozhodol. Je nemysliteľné, aby vzhľadom na pochybnosti o príslušnosti na rozhodovanie „putoval“ trestný spis spolu so žiadosťou

obvineného medzi dvoma súdmi na základe rôznych prípisov bez toho, aby bolo vyvolané tzv. kompetenčné konanie podľa § 22 ods. 2 Trestného poriadku, kedy by príslušnosť na rozhodovanie vyriešil najvyšší súd a neexistovali by pochybnosti o tom, či rozhodol zákonný sudca.

V podstate identicky nie je jednoznačná príslušnosť ani na rozhodnutie o návrhu prokurátora na predĺženie lehoty väzby zo dňa 12. februára 2015. Tento návrh je adresovaný Okresnému súdu Košice I, ktorý o ňom nerozhodoval a túto žiadosť žiadnym procesným spôsobom nepostúpil na Špecializovaný trestný súd. Došlo opätovne k nezákonnému postupu neformálneho postúpenia návrhu na predĺženie väzby zo dňa 12. februára 2015. Uvedený postup sponchybňuje zákonnosť rozhodovania.

O žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu zo dňa 22. decembra 2014 a návrhu na predĺženie väzby zo dňa 12. februára 2015 zákonným sudcom príp. sudcom, ktorého zákonnosť by bola určená tzv. kompetenčným sporom v intenciách § 22 ods. 2 Trestného poriadku.

Ďalšou okolnosťou, ktorá zakladá nezákonný postup orgánov činných v trestnom konaní je postup, kedy jemu ani žiadnemu z jeho obhajcov nebolo doručené upovedomenie o zmene právnej kvalifikácie skutkov, pre ktoré je vedené trestné stíhanie vo veci ČVS: PPZ-416/NKA-FP-VY-2013, preto sa nemôže ani relevantne vyjadriť ku prípadnej zmene vecnej príslušnosti.

Je toho názoru, že návrh prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 12. februára 2015 neobsahuje žiadne konkrétne okolnosti, ktoré predpokladá ustanovenie § 76 ods. 2 Trestného poriadku pre predĺženie väzby obvineného a preto nie je predĺženie väzby sudcom pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica dôvodné a zákonné.

Vzhľadom na skutočnosť, že postupom sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I a sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica došlo k neprípustnému predlžovaniu väzobného stíhania nerozhodnutím o žiadosti o prepustenie z väzby na slobodu v primeranej lehote a tým k prierahom v konaní o rozhodovaní o väzbe, došlo k porušeniu zásady zákonného sudcu postupom oboch súdov

a zároveň k rozhodnutiu súdu, ktoré je arbitrárne a nezaobrá sa jeho námietkami voči postupu orgánov činných v trestnom konaní a zákonnými dôvodmi, ktoré odôvodňujú predĺženie lehoty väzby v prípravnom konaní, je toho názoru, že jediným možným zákonným a ústavne súladným následkom, ktorým možno napraviť tento nezákonný postup je jeho prepustenie na slobodu.

Žiada, aby odvolací súd vyhovel jeho sťažnosti, zrušil uznesenie Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. Tp 5/2014, zo dňa 24. februára 2015 vo výrokoch I., II., III. a aby ho ihneď prepustil na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a zistil, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisového materiálu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky preukázané, že obvinenému a ďalším osobám bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Prezídia Policajného zboru, Národnej kriminálnej agentúry, Národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Východ, sp. zn. PPZ-203/BOK-VY-2011, z 20. mája 2012,

v bode 1/, 2/, 3/ za zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1 Trestného zákona, ods. 4 Trestného zákona za skutky uvedené v bode E/

v bode 1/ a 3/ za obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 4 písm. a/, písm. c/ Trestného zákona za skutok uvedený v bode F/,

v bode 3/ za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona uvedený v bode A/ na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v uznesení vyšetrovateľa.

Obvinený L. P. bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. Tp 5/2014, z 31. januára 2014, z dôvodov uvedených v § 71 ods. 2 písm. b/ Tr. por.

Prvýkrát podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky návrh na predĺženie lehoty trvania väzby 9. júla 2014.

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, uznesením sp. zn. Tp 5/2014, z 22. júla 2014 podľa § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžil lehotu trvania väzby u obvineného L. P. o 7 mesiacov do 29. marca 2015. Podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ods. 2 Tr. por. dohl'ad probačného a mediačného úradníka nad obvineným L. P. neuložil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 6 Tost 27/2014, z 29. júla 2014 sťažnosť obvineného zamietol.

Druhý návrh na predĺženie lehoty trvania väzby podal prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky 16. februára 2015. Lehotu trvania väzby navrhol predĺžiť do 29. júna 2015.

30. decembra 2014 podal obvinený L. P. Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky žiadosť o prepustenie z väzby. Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky 8. januára 2015 (na Okresný súd Košice I podanie došlo 9. januára 2015) vec odstúpil Okresnému súdu Košice I a v prípise uviedol, že žiadosti o prepustenie z väzby nevyhovet a navrhol, aby sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I, žiadosť obvineného L. P. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I prípisom zo 14. januára 2015 zaslal spisový materiál na rozhodnutie o žiadosti obvineného o prepustenie z väzby Špecializovanému trestnému súdu s tým, že na konanie je príslušný Špecializovaný trestný súd. Spisový materiál bol Špecializovanému trestnému súdu doručený 16. januára 2015.

Sudca Špecializovaného trestného súdu prípisom z 23. januára 2015 odstúpil spisový materiál Okresnému súdu Košice I s tým, že Okresný súd Košice I je príslušným na konanie vo veci. Okresnému súdu Košice I bol spisový materiál doručený 28. januára 2015.

Sudca pre prípravné konanie Okresného súdu Košice I uznesením, sp. zn. 0Tp 1000/2015, zo 6. februára 2015 rozhodol tak, že podľa § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obvineného L. P. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Proti uzneseniu Okresného súdu Košice I podal sťažnosť obvinený. Na základe podanej sťažnosti Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 7Tpo 5/2015, z 12. februára 2015 podľa § 194 ods. 1 Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Špecializovaný trestný súd si založil svoju príslušnosť na vykonávanie úkonov trestného konania pri rozhodovaní o vzatí obvineného do väzby 31. januára 2014.

Po zrušení rozhodnutia Okresný súd Košice I uznesením, sp. zn. 0Tp 1000/2015, z 13. februára 2015 podľa § 24 ods. 3 Tr. por. postúpil žiadosť obvineného o prepustenie z väzby Špecializovanému trestnému súdu ako súdu vecne príslušnému na ďalšie konanie.

Špecializovaný trestný súd 24. februára 2015 vypočul obvineného, obhajcov obvineného a rozhodol vo veci o predĺžení lehoty trvania väzby do 29. júna 2015, žiadosť obvineného o prepustenie z väzby zamietol a neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

K žiadosti o prepustenie obvineného z väzby najvyšší súd uvádza, že aj v tomto štádiu konania sú naplnené formálne aj materiálne podmienky väzby u obvineného L. P.. Je nepochybné, že obvinený s JUDr. P. 19. novembra 2013 kontaktovali S. S. sestru JUDr. M. C.. Následne došlo k stretnutiu obvineného, JUDr. P. a S. S. v reštaurácii v P.. Pri rozhovore obvinený žiadal S. S., aby bratovi odovzdala odkazy ohľadne obhajcu JUDr. M. C. - JUDr. S. R. a povedala mu ďalšie veci súvisiace s ich činnosťou. Vzhľadom na to, že vo výpovediach obvineného L. P. a S. S. sa vyskytli rozpory, bola medzi nimi vykonaná konfrontácia 23. septembra 2014. Rozpory vo výpovediach L. P. a S. S. sa nepodarilo odstrániť, ale nepochybne aj z tohto úkonu vyplynulo, že k stretnutiu L. P. a S. S. došlo. Na základe zistených poznatkov orgány činné v trestnom konaní začali vo veci trestné stíhanie a vzniesli obvinenému L. P. obvinenie zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a 13. októbra 2014 okresný prokurátor v Prešove podal na L. P. obžalobu. Tieto skutočnosti samy osebe v spojení s ďalšími skutočnosťami odôvodňujú dôvodnosť väzby u obvineného z dôvodov uvedených v § 71

ods. 2 písm. b/ Tr. por. Z konštatovaných dôvodov je preto rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby obvineného právne a v súlade so zákonom.

K návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty trvania väzby Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Už pri prvom rozhodovaní o predĺžení lehoty trvania väzby bolo v návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky dôvodom na predĺženie lehoty trvania väzby skutočnosť, že 6. apríla 2014 bola spracovaná žiadosť o právnu pomoc do Maďarskej republiky. Už v tomto čase žiadosť bola v štádiu realizácie. V návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo 16. februára 2015 sa ako dôvod predĺženia lehoty trvania väzby u obvineného uvádza tá istá skutočnosť - žiadosť o právnu pomoc do Maďarskej republiky, ktorá v čase podania žiadosti prokurátora už mala byť spracovaná, ale nebola doručená slovenským orgánom. Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na zásadu, ktorej sa dožadujú aj obhajcovia, obvinený, že vo väzobných veciach sa musí konať prednostne a urýchlene, predĺžil lehotu trvania väzby u obvineného L. P. do 29. apríla 2015. V tejto lehote musia vyšetrovatelia vyhodnotiť dožiadaný materiál z Maďarskej republiky, prípadne vykonať ďalšie úkony, ktoré vyplývajú z dožiadania z Maďarskej republiky.

K sťažnosti obvineného Najvyšší súd Slovenskej republiky zaujíma nasledovné stanovisko. Je potrebné súhlasiť s názorom obhajoby, že obidva sudy (Okresný súd Košice I, Špecializovaný trestný súd) vo veci postupovali neštandardne a v rozpore s Trestným poriadkom. Spor o príslušnosť bolo potrebné riešiť tak, ako to uvádza obhajca obvineného v sťažnosti. Aj uznesenie prvostupňového súdu o postúpení veci z 13. februára 2015 trpí procesnými vadami. Tieto procesné pochybenia ale nemôžu byť dôvodom na prepustenie obvineného z väzby. Najvyšší súd Slovenskej republiky ale nesúhlasí s názorom sťažovateľa, že aj Špecializovaný trestný súd zle postupoval, keď po postúpení veci Okresnému súdu Košice I, si založil príslušnosť. V tomto prípade Špecializovaný trestný súd postupoval správne, keď vo veci konal, po postúpení veci. Zo strany Špecializovaného trestného súdu nešlo o žiadnu nezákonnosť ale o správny procesný postup po uznaní vecnej príslušnosti.

K námietke, že konanie na súdoch trvá neprímerane dlho, Najvyšší súd Slovenskej republiky uvádza, že v tomto smere sa čiastočne stotožňuje so sťažovateľom. Povinnosť súdu vo väzobných veciach konať urýchlene vyplýva z čl. 17 Ústavy a táto požiadavka nadväzuje aj na čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a je zakotvená aj v § 2 ods. 6 Tr. por. Je ale potrebné rozlišovať medzi absolútnou nečinnosťou v konaní súdu, kedy súdy vo veci vôbec nekonajú a tým spôsobia vo veci prietahy v konaní a dlhším konaním vo veci, ktoré nie je ale spôsobené absolútnym nekonaním, ale súdy vo veci konajú, ale z objektívnych príčin konanie o väzbe trvá dlhšiu dobu. V danom prípade rozhodovanie o väzbe trvá dlhšiu dobu, ale prietahy v konaní nie sú spôsobené zo subjektívnych dôvodov, ale vyplývajú z objektívnych príčin. Najvyšší súd konštatuje, že dĺžka konania pri rozhodovaní o väzbe bola dlhšia vzhľadom na kompetenčný spor medzi Okresným súdom Košice I a Špecializovaným trestným súdom, ale nie neprímerane dlhá, čo by mohlo mať za následok prepustenie obvineného L. P. z väzby.

Najvyšší súd sa nestotožňuje ani s námietkami obvineného v tom smere, že rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu je arbitrárne a nezaoberá sa jeho námietkami. Odôvodnenie rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu je v súlade s Trestným poriadkom. Problémy nedoručenia rozhodnutia orgánov činných v prípravnom konaní obhajcovi nemôže byť predmetom riešenia pred sťažnostným súdom.

Najvyšší súd sa stotožňuje aj s odôvodnením uznesenia Špecializovaného trestného súdu v časti o neuložení dohľadu probačného a mediačného úradníka.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 3. marca 2015

JUDr. Daniel H u d á k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová